

Ginkgo biloba 'Fairmount'
miłorząb dwukłapowy 'Fairmount'

Synonim pol.: miłorząb chiński 'Fairmount'

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMZYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMZYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMZYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMZYŃSKI Szkołka Roślin

Silnie rosnące drzewo charakteryzujące się wąskim, wyprostowanym pokrojem. Po 10 latach uprawy osiąga 3-4 m wysokości oraz 1 m szerokości. Roślina tworzy 2 rodzaje pędów: nagie, żółtobrązowe, ułożone pionowo długopędy oraz znacznie mniejsze i cieńsze, walczkowate krótkopędy pokryte licznymi bliznami po opadłych liściach. Pąki brązowe, szerokostożkowate, pokryte łuskami. Liście typowe jak u gatunku, ciemnozielone, skórzaste, wachlarzowate, szerokości 5-8 cm, z charakterystycznym wcięciem na wierzchołku dzielącym blaszkę liściową na dwie kłapy (bilobus - dwukłapowy). Widlaste unerwienie liści jest szczególną cechą pierwotną. Nerwy rozchodzą się wachlarzowato od nasady liścia po brzegi blaszki liściowej. Jest to unerwienie nie spotykane u roślin okrytonasiennych. Liście jesienią spektakularnie przebarwiają się na żółty kolor. Klon męski, nie zawiązuje nasion. Odmiana często oferowana jest pod bardzo podobną, ale nieprawidłową nazwą 'Fairmont'. Drzewo wymaga gleby żyznej, dostatecznie wilgotnej, ale przepuszczalnej, o odczynie lekko kwaśnym (pH 5-6). Stanowisko słoneczne, ciepłe, osłonięte od wiatru. Młode rośliny warto okrywać na zimę. Zabezpieczyć trzeba zarówno system korzeniowy, jak i koronę. Roślina wrażliwa na mechaniczne uszkodzenie korzeni. Nie należy stosować nawozów zawierających wapń. Jak większość odmian toleruje gleby miejskie oraz znosi zanieczyszczone powietrze. Aby utrzymać silny, pojedynczy pęd przewodni niekiedy potrzebne jest cięcie korekcyjne, polegające na skróceniu lub usunięciu dominujących, pionowo wyrastających gałęzi bocznych. Odmiana uzyskana z egzemplarza posadzonego w parku Fairmount w Filadelfii w USA w 1876 roku, rozpowszechniona w uprawie od 1962 r. Dzięki gęstej i wąskiej koronie drzewo może być z powodzeniem wykorzystywane do obsadzania ciągów komunikacyjnych, miejskich ulic, a także sadzone w parkach oraz ogrodach przydomowych.

autorzy: Tomasz Dymny; , Związek Szkółkarzy Polskich;

pochodzenie

wprowadzenie do handlu: od 1962 r. USA

grupa roślin

iglaste

grupa użytkowa

iglaste

forma

drzewo

siła wzrostu

wzrost typowy dla gatunku

pokrój

drzewiasty wyprostowany
kolumnowy

docelowa wysokość

od 15 m do 20 m

barwa liści (igieł)

ciemnozielone

zimozieloność liści (igieł)

liście opadające na zimę

nasłonecznienie

stanowisko półcieniste
stanowisko słoneczne

wilgotność

roślina tolerancyjna

ph podłoża

odczyn lekko kwaśny do obojętnego

rodzaj gleby

przeiętna ogrodowa
roślina tolerancyjna

walory

ciekawo pokrój
ładne jesienne zabarwienie
odporność na zanieczyszczenia
ozdobne z liści/igieł

zastosowanie

ogrody przydomowe
parki
zieleń publiczna
drzewo alejowe uliczne
drzewo alejowe parkowe
szpaler
soliter (pojedynczo)

strefa

5a

autorzy: Tomasz Dymny; , Związek Szkółkarzy Polskich;

